

HOE LEES IK DIT ?

- BRON: " DE NATIONALE BANK VAN BELGIË - 1850-1918 (P. KAUCH)
- DE NBB DIENDE HAAR OMLOOP BANKBIJETTEN IN TE DEKKEN VIA EEN GOUDVOORRAAD (BIJ WET WERD DE MINIMUMVERHOUDING BEPAALD);
- IN PUNT 1: EEN GESCHIEDKUNDIGE STELT DAT DE NBB **HAAR EIGEN DEKKINGSMIDDELEN HAAR UITSLUITEND EIGENDOMSRECHT ZIJN**, DOCH DAT DIT RECHT NOOIT ERKEND WERD,
- IN PUNTEN 2 EN 3: **EEN EENVOUDIGE TOEPASSING VAN HET BURGERLIJK RECHT** HAD KUNNEN VERMIJDEN DAT EEN REGERING OF HET PARLEMENT **"OP WELLICHT BETWISTBARE WIJZE"** OVER DE METAALVOORRAAD ZOU KUNNEN BESCHIKKEN!

WAT DENK IK DAN ?

- DE GESCHIEDKUNDIGE KAN PERFECT BEOORDELEN OF ER ERGENS IN DE GESCHIEDENIS **"EEN OVERDRACHT OF TER BESCHIKKING STELLING VAN VERMOGEN"** IS GEBEURD, VAN DE BELGISCHE STAAT AAN DE NBB. OF DAT ER AFSPRAKEN WERDEN GEMAAKT OMTRENT DE GOUDVOORRAAD;
- ZIJN STELLING IS IN OVEREENSTEMMING MET HET STANDPUNT VAN NBB: "WE ZIJN EIGENAAR VOLGENS DE BEPALINGEN VAN HET BURGERLIJK WETBOEK". DAN IS DAT VOLGENS MIJ OOK ZO.

EN WAT DENKT U ?

P. KAUCH

DE
NATIONALE BANK
VAN BELGIË

★
1850-1918

GEDRUKT VOOR DE NATIONALE BANK VAN BELGIË
TER GELEGENHEID VAN HAAR HONDERDJARIG BESTAAN
1950

Sedert 1926 moest de dekking ten belope van 40 pCt. samengesteld zijn uit goud en deviezen, waarvan ten minste 30 pCt. goud. Hiermee kwam een einde aan het soepeler stelsel van voorheen en werd de tol betaald aan een niet te stuiten evolutie, die alle heil zocht in een onvolmaakte internationale samenwerking waarvan de risico's des te groter gingen worden naarmate zij minder verdeeld waren.

Opmerkelijk is dat, waar de directie de portefeuille op het buitenland van in den beginne als een potentieel dekkingsbestanddeel en sedert 1877 als een werkelijk bestanddeel beschouwde, zij zich, evenmin als de overheid, bezorgd maakte om de plaats waar de metaalvoorraad moest berusten. Principieel moest deze laatste zich bevinden daar waar de biljetten konden ingewisseld worden, d.i. te Brussel. Doch geen enkele wettelijke of reglementaire bepaling had hierover beschikt. Niemand dacht hieraan, toen de overbrenging in 1870 van de kasvoorraad van de Schatkist — een zeer ruim deel van de dekking — naar de Antwerpse vesting, de mogelijkheid ener schorsing van de inwisselbaarheid deed oprijzen. Noch toen, noch later, en zelfs niet in de periode tussen de twee wereldoorlogen, stelde de wetgever belang in een aangelegenheid waarvan de gebeurtenissen nochtans de grote betekenis hadden doen uitschijnen; er dient evenwel erkend dat in andere landen dit eveneens het geval was.¹¹⁵

Ongetwijfeld zou men deze leemte kunnen verklaren door het feit dat al de dekkingsmiddelen, die de Bank niet voor rekening van de Schatkist aanhoudt, haar uitsluitend eigendomsrecht zijn. Doch dit recht werd nooit erkend, noch in 1850, noch zelfs na 1918, toen de Staat krachtens de wetgeving op de monetaire verrichtingen zich de opbrengst van de herwaardering toeëigende of ze op een andere wijze gebruikte, op een ogenblik dus dat een wettekst van een paar regels lang, of een eenvoudige toepassing van het burgerlijk recht, had kunnen vermijden dat de regering of zelfs het parlement op een wellicht betwistbare wijze over de metaalvoorraad beschikten.

① *

② *

③

④